

М. А. Білорус

Бензя Петро Андрійович

БЕНЗЯ Петро Андрійович (09. 06. 1883, с. Дроздівщина Черніг. губ., нині Лебедин. р-ну Сум. обл. – ?) – журналіст, громадсько-політичний діяч. Член УСДРП (1918). У 1907 судився за належність до військ.-рев. організації, втік з-під суду і емігрував за кордон. Був одним із засн. СВУ (1914) від Укр. соц.-демократ. спілки. 1915 разом з М. Меленевським редагував неперіод. орган соц.-демократ. напрямку «Робітничий прапор» (Софія). 1918 повернувся до Києва. Того ж року був відрядж. В. Винниченком в Зх. Європу (Німеччина, Австрія, Чехія) для інформування соціаліст. партій про ситуацію в Україні. У січні 1919 повернувся до Києва. Працював у «Робітничій газеті» (орган УСДРП) та в Укр. телеграф. агентстві. Згодом переїхав до Кам'янця-Подільського. У листопаді 1919 – чл. делегації на мирних переговорах у Москві (т. зв. місія Ф. Пляттена). На поч. 1920 повернувся до Києва, працював ред. Київ. філії видавництва «Всевидав». 5 квітня 1920 заарешт. у «Справі членів ЦК УПСР», але у березні 1921 був звільн. На суд. засіданні 28 травня 1921 Б. допитувався як свідок. Подальша його доля невідома.

Бібліографічний опис:

Бензя Петро Андрійович / М. А. Білорус// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-39105>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).